

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2011/12:9

Stenografiska
uppteckningar
2011/12:9

Måndagen den 7 november

---

1 § Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Anders Borg

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 8 november 2011

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat och hälsar Anders Borg med medarbetare välkomna.

Det kommer en A-punkt senare. Om finansministern inte har något emot det tänkte jag att vi skulle ta dagordningspunkterna 6–8 i ett sammanhang eftersom de hänger ihop. Vi börjar dock med punkt 3, Skatt på finansiella transaktioner.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det här gäller en diskussion om finansiella transaktioner. Som bekant är den svenska hållningen att vi är skeptiska till en lösning med finansiell transaktionsskatt. Jag ska inte upprepa alla argument, men vi har gjort en del fördjupningar i de underlag som kommissionen har gjort.

Slutsatserna är i huvuddrag att vi delar kommissionens bedömning att det kan bli en rätt betydande negativ bnp-effekt, vilket kommissionen har som huvudscenario. Man kan även tänka sig att effekten blir snäppet större än det som kommissionen har talat om. Det lägger en administrativ börda på företagen. Dessutom har det under diskussionerna tillkommit en risk, nämligen att det leder till ökade upplåningskostnader för medlemsstaterna. Det kan handla om någonstans mellan 10 och 30 räntepunkter i ökad upplåningskostnad, vilket sammanhänger med att man får en sämre fungerande andrahandsmarknad på statsobligationerna. Det finns också, som vi tidigare anfört, risk för att det leder till att skattebasen helt enkelt flyttar.

Vill man för pedagogikens skull jämföra detta med en så kallad FAT, financial activity tax, tycker jag att det gör argumentationen ännu tydligare. En finansiell aktivitetsskatt, som i praktiken skulle vara antingen i form av en extra bolagsskatt eller en extra arbetsgivaravgift, kanske kan fungera som en jämförelse. Vi vet att en bolagsskatt, precis som en transaktionsskatt, förmodligen skulle ha stora kostnader på samhällsekonomin. Det är normalt sett relativt lätt att flytta en skattebas ur en jurisdiktion, men kanske mindre så för banker än för andra. Banker är ju ganska

reglerade, och vi vet att våra egna banker tillhör dem som betalar mer i bolagsskatt än andra.

Framför allt kan man konstatera att lösningen med en arbetsgivaravgift förmodligen skulle innebära relativt små samhällsekonomiska kostnader. Skälet till att det är lätt att flytta transaktioner är att de ofta berör ett rätt litet antal personer. Det räcker med att flytta ut handlarbordet så har man flyttat verksamheten. Den stora delen av en banks personalkostnad går inte att flytta på samma sätt; lokalkontor och allt sådant har ju en helt annan förankring.

Samma sak gäller upplåningskostnaden. Det är svårt att se hur en arbetsgivaravgift eller en bolagsskatt skulle påverka den. Detsamma gäller administrativ börda. Där har vi redan system för att lägga på en sådan extra avgift – om man skulle tycka att det var en viktig sak att göra. Det är därför svårt att se, ens om man ville lägga en extra skatt på den finansiella sektorn, att det vore det logiska sättet att göra det på. Snarare är nog detta ett osedvanligt besvärligt sätt att göra en sådan belastning.

Sedan ska man säga att vår uppfattning är att man bör ställa ökade samhällskrav på den finansiella sektorn. Det gäller framför allt i fråga om stabilitetsavgifter och kapitaltäckningskrav. Det är sådant som direkt påverkar det som vi är bekymrade över, nämligen stabiliteten i samhälls-ekonomi. Det har gjort att vi tyckt att det här är besvärligt.

Till detta ska läggas att – det är min läsning av diskussionen – sannolikheten är betydande för att förslaget drivs med baktanken att därigenom kunna göra en rätt stor utvidgning av EU:s budget. Jag skulle tro att i den mån det går att få majoritet för detta bygger det på att länderna i så fall förväntar sig att medlen går in i EU-budgeten, åtminstone till betydande delar.

Man kan kort säga att vi är fortsatt väldigt skeptiska till det. Det är ett långtgående ingrepp i skattesuveräniteten i och med att det i så fall skulle vara en direkt skattekölla till EU:s budget. Sammantaget är vår bedömning att det finns bättre vägar att nå finansiell stabilitet.

Anf. 3 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Jag tackar finansministern för föredragningen.

Det är känt att vi har olika åsikter i den här frågan. Vi vidhåller vår avvikande mening. Vi anser att Sverige entusiastiskt ska bifalla förslag om skatt på finansiella transaktioner, dock med det lilla förbehållet att inget av det ska gå till EU:s egna medel utan allt ska tillfalla medlemsländerna. Som jag förstått är det i praktiken en delad modell som kommissionen föreslår.

Jag har en fråga till finansministern. Om vi tänker oss att Sverige är ett av de sista länder som motsätter sig en skatt av den här typen, är Sverige då berett att lägga in en blockerande nej-röst? I skattebeslut gäller ju enhällighet.

Anf. 4 ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Tack så mycket för föredragningen, finansministern!

Även vi vidhåller vår avvikande mening. Vi har sagt att vi ska vara positiva. Om man är positiv eller entusiastisk går på ett ut. Vi tycker att Sverige bör se mer positivt på den här frågan, med den skillnaden genty-

mot kommissionen att vi inte tycker att det är EU som ska få medlen utan de ska tillfalla medlemsstaterna. Det är en viktig poäng i sammanhanget.

Vid ett tidigare tillfälle frågade jag om alternativten, och då lyfte finansministern fram stabilitetsavgiften som vi har i Sverige. Förra veckan kom dock Riksrevisionen med ganska förödande kritik mot den, och jag kan utifrån det inte se att den stabilitetsavgift som vi har i Sverige skulle ha en dämpande effekt på det finansiella systemet, som ju är grundtanken med skatt på finansiella transaktioner.

Frågan är därför om det egentligen är ett alternativ eller inte. Om man säger nej måste man ha goda skäl till det. Jag tycker inte att de skäl som finansministern för fram är tillräckliga. Inte heller duger det med avsaknad av alternativa sätt. Vi vidhåller därför vår avvikande mening.

Anf. 5 FREDRIK OLOVSSON (S):

Också vi har haft en annan uppfattning. Vi delar regeringens ställningstagande när det gäller egna medel. Vi tycker inte att det ska vara en EU-skatt i den meningen. Däremot har vi principiellt en mer positiv inställning till att beskatta den här sektorn, möjligen i form av en transaktionsskatt, men finansministern tog själv fram flera alternativ, till exempel FAT.

Om man nu avvisar transaktionsskatten bör regeringen i så fall på något annat vis driva frågan så att sektorn ger ett större bidrag till offentliga finanser. Anders Borg sade att om man vill kan man använda till exempel FAT. Frågan är om regeringen vill det, eller om regeringen är beredd att driva någon annan lösning som gör att sektorn får bidra mer. I så fall kan det vara intressant.

Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M):

Låt mig börja med Jonas Sjöstedts fråga, om vi är beredda att lägga in ett veto. Jag är relativt säker på att det kommer att finnas en rätt stor grupp som röstar nej, och jag tror att Sverige kommer att sälla sig till den gruppen, om frågan till slut landar i det. Det är, möjligtvis, tänkbart att euroländerna själva i ett sådant läge går fram med ett mer begränsat samarbete inom deras område.

När det gäller Ulf Holms inlägg delar jag inte bedömningen att Riksrevisionen har riktat någon avgörande kritik mot stabilitetsavgiften. Det är inte min läsning av den rapporten. Den grundläggande idén med stabilitetsavgiften, att vi beskattar balansräkningen, är den modell som till exempel USA och Storbritannien också har valt. Det beror på att det är den bästa approximation vi kan göra beträffande den risk som finanssektorn kan åsamka samhället. Min läsning av Riksrevisionens rapport är att de inte alls ifrågasätter den grundkonstruktionen.

De har synpunkter på två saker. Det ena är att de tyckte att det var olämpligt att vi tvingade Nordea till den. Nu måste jag förklara bakgrunden till det. Vi var tvungna att ta den diskussionen. Det har inte riktigt med det här ärendet att göra, men det är viktigt för mig att vi har en bred förankring för Stabilitetsfonden, och därför vill jag berätta hur det var.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det har alltså väldigt lite att göra med den kanske lite märkliga koppling som Riksrevisionen gör till utgiftstaken. Jag upplevde inte alls att det var så den diskussionen gick.

Det andra som Riksrevisionen fört fram är huruvida man ska fondera eller ha konto. Just nu är den fonderad; det är Nordeaaktier som ligger där. Med den starka balansräkning vi har spelar det egentligen väldigt liten roll om det är en fond eller ett konto. Jag skulle mycket väl kunna tänka mig att på sikt omvandla den till en fond. Det tror jag på sikt skulle kunna stärka Stabilitetsfonden, att den de facto hade pengar. Det är ofta det man har brist på. I grunden vill jag gärna försvara stabilitetsavgiften.

Fredrik Olovsson intar en mer nyanserad position som jag kan känna viss sympati för. Här finns några grundläggande centrala argument. Tanken är att det ska bli EU-medel, vilket vi avvisar. Jag har noterat att även Fredrik Olovsson gör det. Det är en mycket viktig principiell hållning som måste vara på plats.

Sedan har vi det faktum att den här sektorn har momsbefrielse. Det är potentiellt en underbeskattnings. Man skulle kunna diskutera exempelvis en särskild arbetsgivaravgift, vilket jag i så fall tror är mer begåvat än en särskild bolagsskatt, eftersom bolagsskatten är lättare att undkomma. Det förslaget ligger dock inte på bordet. Hade vi varit i en situation där vi diskuterade FAT och det var alldeles uppenbart att pengarna skulle gå till medlemsländerna hade Sverige förmodligen inte varit lika tufft i dessa diskussioner. Då hade man kunnat ha en bra förhandling och landa den på något sätt.

Nu gäller det en transaktionsskatt, och det är uppenbart att det är EU-medel de vill få fram. Jag vill inte stänga dörren till det som Fredrik Olovsson pekar mot, men det är inte på agendan i dag. Det får vi i så fall återkomma till.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Det här är en informationspunkt. Vi tackar för informationen under punkt 3.

Vi går till punkt 4, Energiskattedirektivet. Också det är en diskussionspunkt.

Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det polska ordförandeskapet vill ha en orienteringsdebatt om energiskattedirektivet. Man kan fundera lite grann varför. Det är väldigt tidigt. Det har egentligen inte skett så mycket arbete i arbetsgruppen. Det kan vara svårt att helt värja sig från intrycket att det polska ordförandeskapet – det blir deras näst sista möte – vill få till stånd en kritik mot koldioxidskatter, vilket skulle omöjliggöra arbetet med att gå vidare mot en koldioxidbeskattnings i form av energiskattedirektivet. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Min tanke är att inte uppmuntra till en generaldebatt vid det här tillfället om den kan undvikas. Om >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< ett antal länder kommer med kraftfull kritik mot koldioxidbeskattnings och klimatarbete kommer jag att hålla ett brandtal för koldioxidbeskattnings. Det är ett mycket naturligt komplement till utsläppshandelssystemet som vi redan har på EU-nivå. Det är inte fråga om att dessa pengar ska in i en gemensam EU-budget. Det är enligt vår uppfattning det förmodligen mest effektiva instrumentet vi har för att hantera koldioxidproblematiken.

Jag ska anpassa mig lite till hur polackerna lägger upp det >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Vi ska alltså se hur det faller ut. Det är ungefär den hållning jag hade tänkt ha.

2011/12:9
7 november

Anf. 9 ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Det mest intressanta i den här diskussionen är väl egentligen inte att finansministern håller ett brandtal i frågan, det är han känd för att kunna göra i denna del, utan >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< brukar tillhöra våra like-minded i de här frågorna, och det är därför lite märkligt att de har hamnat på >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< sida. Finns det fler sådana länder som brukar tillhöra vår sida i argumentationen om miljöskatter och sådant som plötsligt börjar tveka? Det skulle vara väldigt intressant att i så fall försöka bearbeta de länderna före mötet. Det räcker nog inte att hålla ett brandtal på mötet, utan det vore bra om finansministern kunde höra av sig till >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< före mötet för att se till att de går på vår linje.

Anf. 10 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Ordförande! Jag tackar finansministern för föredragningen. Vi är inte särskilt förtjusta i harmonisering av skatter och att man lägger på ytterligare skatter på konsumenterna, men vi tycker trots det att detta går i rätt riktning.

När man nu ska införa koldioxidskatten på frivillig väg undrar jag om det då inte är risk för att de länder som konsumerar mest väljer att inte låta införa den. Hur ser finansministern på det?

Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M):

Vi har haft kontakter med tyskarna under processens gång. I det här fallet råkar de även ha stöd av britterna som av olika skäl landat på samma linje. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

När det gäller Margareta Sandstedts frågeställning är det en uppenbar risk att flera av de länder som har allra störst behov och som kanske skulle ha allra störst nytta av en sådan skatt kanske väljer att avstå från den. Det är alldeles uppenbart att det finns en sådan risk.

Annars tycker jag att Sverige här har en relativt klar och tydlig linje. Vi har hög koldioxidbeskattning. Det är inte fråga om att vi behöver höja den, åtminstone inte av det här skälet. Det kan man ha olika uppfattningar om, antar jag, så att inte Ulf Holm reserverar sig av det skälet.

Nyckeln här måste vara att få alla klimatprogressiva länder, om jag får kalla dem för det, att landa i rätt hållning i den här frågan.

Anf. 12 ULF HOLM (MP):

Jag vill göra ett klagörande. Finansministern har rätt i att det behövs en sådan skatt. Däremot har vi olika åsikter som skattenivån. Där tror jag

att Anders Borg måste fundera på att den kanske är för låg också i Sverige för att uppnå fullgott resultat. Jag vill höja den.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar att det finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta diskussionerna under punkt 4.

Punkt 5 är struken.

Vi tar punkterna 6, 7 och 8 i ett sammanhang.

Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (M):

Detta är en materia som inte är okomplicerad att återrapportera och för den delen att följa upp eftersom det är väldigt mycket som flyter.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Den första är privatsektorsuppgörelsen om statsskulden i Grekland där man hade som ambition att komma ned till 120 procents skuld till 2020. Det är lite oklart vad det betyder. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Tanken var att förhandlingsarbetet nu skulle sättas i gång och klaras ut under några veckor framåt och förmodligen vara på plats under november, kanske mot början av december och allra senast mot årsskiftet.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Den andra delen var förstärkning av EFSF genom de två olika modellerna för hävstång. Efter G20-mötet och de initiala marknadsreaktionerna hänger även detta nu lite grann i luften. Det beror säkert mycket på att det är så mycket oklarheter kring i första hand Grekland >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Den tredje delen var uppgörelsen om >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Låt mig understryka att den svenska ståndpunkten här är väldigt klar. Vi anser att man potentiellt skulle kunna tänka sig bankakutslösningar. Det skulle röra sig om relativt små belopp som också skulle användas relativt effektivt. Breda garantilösningar tycker vi är en röd linje >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Vi kommer att argumentera för att en garantilösning är en röd linje.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

När det gäller G20-mötet >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag kan nämna att det fanns framsteg när det gällde utvecklingsagendan. Bill Gates har tagit fram en rapport. Vi har haft klimatfinansieringsdiskussioner. Det har också tagits fram en rapport, något vi tycker är positivt. Det finns tydligen också ett visst arbete för att förstärka samrådet med FN.

Låt mig till sist säga något om det ekonomiska biståndet till Grekland och frågan om utbetalning. Här hör det till diskussionen att Sverige inte är euroland och följaktligen inte har rösträtt i diskussionen om excessive deficit procedure. Vi är inte heller medfinansierare av den europeiska delen av det grekiska programmet. För oss kommer frågan egentligen inte

tillbaka förrän den är i IMF-styrelsen, och det lär dröja någon eller ett par veckor till. Vi har inte heller sett IMF:s uppföljning, och det är lite svårt att spekulera om den. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Naturligtvis kommer det här att präglas av vad som kommer fram under dagen. Nu sägs det i medierapporterna att det ska bli en teknokrat-regering i Grekland, att vi ska få någon typ av besked om det under dagen, och att i den ska ingå finansministern Venizelos samt den tidigare miljökommissionären Dimas. Det är möjligt att vi får någon sorts klarhet som gör att euroländerna väljer att säga ja till utbetalningen. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Sverige behöver inte riktigt sätta ned foten förrän vi är framme vid IMF-styrelsemötet. Då ska vi göra det inom ramen för den nordisk-baltiska gruppen. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Låt mig fråga om signalerandet. Är det samtal man och kvinna emellan? Är det så man ska uppfatta det?

Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (M):

Vi bör nog ta upp frågorna i vår nordisk-baltiska valkrets så att det inför IMF-ställningstagandet förs en diskussion om hur vi till slut ska ställa oss till detta. Det ska givetvis ske med nödvändigt hänsynstagande till att Finland ingår i vår valkrets. Det är där vi formellt ska fatta ett beslut. Det ska inte förankras i EU-nämnden, men det är ändå den typen av markering som bör göras.

Sedan bör man också säga någonting på själva mötet. Nu vet ni att det finns en enorm trötthet över att ett antal länder som står utanför – Storbritannien, Danmark och Sverige – alltid för den diskussionen. Man kan dock konstatera att i Europeiska rådets eurokonstellations slutsatser står att det är väldigt viktigt med peer pressure, och peer pressure måste bygga på att det är någon typ av diskussioner även om Grekland i Ekofinrådet.

Anf. 17 BO BERNHARDSSON (S):

Tack för informationen. Sverige driver hårt detta med någon sorts back stop, en bankakut, där även EU-27 skulle involveras. Det lyfts fram ganska frekvent. Hur ska man värdera den idén i dagsläget? Var finns den? Är den över huvud taget aktuell inom en överblickbar tid? Var finns den frågan?

Man skulle kunna lägga till en annan fråga. Vilken skillnad skulle det göra om vi säger att man lyckas prestera allt annat som finns på dagordningen inom eurozonen? Det är kanske en lite konstig fråga. Om man får på plats alla delar i det krispaket som rör euroländerna, vad skulle skillnaden vara om man dessutom kunde få till stånd bankakuten eller en back stop i EU-27? Är det över huvud taget realistiskt i dagsläget? Det är det ena.

Det andra är att jag förra gången tog upp att det finns en viss oro för lönebildningen och att man betraktar arbetsmarknadspolitik och löne-

bildning som nationell kompetens. Det gjorde jag för att det kommer signaler från europafacken. Då gällde det EFSF och att länders stöd skulle villkoras med den typen av ingrepp i nationell kompetens. Det var lite osäkert över huvud taget vad det fanns. Nu får vi samma besked när det gäller Grekland. Man går in och har synpunkter och vill till och med förbjuda kollektivavtal.

Vi nådde vissa framgångar gemensamt. Det är inte så att jag inbillar mig att i och med att vi har fått in några nya skrivningar i lagstiftningspaketen så är frågan ur världen. Så är det inte. Den måste bevakas hela tiden. Självklart är det så.

Nu tycks den poppa upp igen. Vi gjorde ju inte detta för att Sverige skulle slippa utan för att vi menade att detta är en nationell kompetens och att den ska värnas. Hur går det med det?

Anf. 18 JONAS SJÖSTEDT (V):

Det är väl uppenbart att entusiasmen för den överenskommelse som slöts var kortvarig. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det är ett rimligt antagande att det är så om det ska vara uthålligt, framför allt om man sitter fast med så dålig konkurrenskraft i en valutaunion.

Förslaget till rådsslutsatser när det gäller Grekland har en väldigt skev social profil; man går väldigt hårt åt pensionärer och andra grupper i samhället. Det finns ett direkt angrepp på kollektivavtalssystemet i punkt 1 o, som i praktiken innebär att man upphäver centrala kollektivavtal i den privata sektorn till förmån för företagsbaserade avtal som inte ens behöver slutas av fackförening. Om jag har förstått det rätt togs ett beslut med den inriktningen i det grekiska parlamentet för någon vecka sedan. Det ledde till att den tidigare arbetsmarknadsministern från Pasok fronde- rade och vek av från sitt parti. Han ville inte göra det djupa ingreppet i den fria förhandlingsrätten.

Jag tycker att detta är en principiell fråga som Sverige bör hävda både inom ramen för IMF, när det hamnar på bordet där, och inom EU, nämligen att EU inte har rätt att kräva att man upphäver kollektivavtal i medlemsländer. Det är en grundläggande rättighet för löntagarna som inte är förhandlingsbar – inte ens i dessa kristider.

Jag har några frågor som är ungefär desamma som Bo Bernhardssons när det gäller den eventuella bankakutlösningen. Det är bra att man inte kommer att gå med på någon bredare bankgarantiöverenskommelse. Men om jag har förstått det rätt har EFSF redan misslyckats med upplåning när man för någon vecka sedan försökte få låna pengar till Irland. Om EFSF ska ligga före en bankakut och inte ens kan låna pengar i dag kan det gå ganska snabbt att hamna hos bankakuten. Det vore intressant att höra hur finansministern ser på det.

Vi är skeptiska både till en bankakutlösning och till en bredare bankgarantilösning.

Anf. 19 ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Jag har aldrig hört finansministern så skeptisk till att se lösningar på problem som i dag. Jag vet inte om det hör samman med att det senaste toppmötet inte var så lyckat och att Storbritannien med flera länder är skeptiska till att hjälpa till. Om inte andra har förtroende

för euron, vad är då lösningen på problemet? Är det kanske att släppa Grekland och låta dem klara sig bäst de kan, och sedan försöka rädda återstående delar av europrojektet? Vad är lösningen?

Inget av de alternativ som man är inne på i dag tycks fånga finansministerns stora entusiasm. Finns det en B-plan? När de lösningar man tittade på tidigare inte tycks fungera måste något annat till. Det kanske är att man får släppa Grekland helt och hållet.

Jag vill gärna höra finansministern kommentera det.

Anf. 20 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

I punkt 7 står det: En diskussion om åtgärder för att förhindra spridningseffekter från eurokrisen till världsekonomin förutses föras vid toppmötet.

I den meningen kan man ana en ganska stark oro. Jag skulle vilja höra finansministerns reflexion över vilka länder utanför EU som har anledning att vara oroliga. Vilka sitter mest i skiten, slarvigt uttryckt, och råkar mest illa ut om det blir en ekonomisk härdsmalta? Det skulle vara intressant att veta.

Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag börjar med Bo Bernhardssons frågor. Även vid Europeiska rådet kom frågan om en bankkrishanteringsinstitution upp. Ett antal länder var öppna för att till och med i rådsslutsatserna skriva in att ett sådant arbete pågår >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Nu gör man ett nytt försök med de breda inlåningsgarantierna. Det kommer förmodligen att slås ned. Om vi får mer allvarliga bankproblem är jag övertygad om att frågan om bankakut kommer tillbaka. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det är mer sannolikt att det görs på eurogruppsbasis, vilket jag tycker att det finns skäl att beklaga.

När det gäller lönebildning och kollektivavtal, som Jonas Sjöstedt tar upp och Bo Bernhardsson nämner, tycker jag att det finns en central skillnad. Spanien, Portugal och Grekland har gjort förändringar på sin arbetsmarknad. I Spanien har det gjorts efter omfattande förhandlingar och dialog med parterna, även om man inte kunde komma överens och regeringen till slut körde över parterna. Det tycker jag är en del av den nationella krispolitiken. Vi kan naturligtvis ha synpunkter på det, men om ett parlament väljer att lägga sig i lönebildningsprocessen på nationell nivå tycker jag att det är svårt att invända mot det. Låt oss dra oss till minnes att vi själva var rätt långtgående i det. Vi tillsatte en statlig utredare, Rehnberg, som gick över hela lönebildningssystemet med stor noggrannhet i slutet av 80-talet och början av 90-talet. Jag tror att man nu i efterhand kan konstatera att det i grund och botten var bra att det skedde. Jag har svårt att tro att man kan ha en finanskrishantering med konkurrenskraftsproblem utan att också säkra ett lönebildningssystem som är långsiktigt uthålligt.

Jag delar naturligtvis Bo Bernhardssons hållning att detta i grund och botten måste vara en nationell angelägenhet. Det Jonas Sjöstedt nämner är att det grekiska parlamentet har en diskussion om detta och väljer att fatta beslut. Det tycker jag är nyckelskillnaden. Är detta något som ett

land gör i dialog med de sociala parterna? I § 10 står det att baserat på dialog med de sociala parterna kan den typen av diskussion föras.

Vår hållning är att en kollektivavtalsbaserad modell med starka parter är stabilitetsorienterad. Att Portugal, Spanien och Grekland väljer att göra en del förändringar i sin lönebildning tror jag är ofrånkomligt med den typ av konkurrenskraftsproblem man har. Det bör naturligtvis ske i dialog med parterna, helst i termer av kollektivavtal.

Ulf Holm tycker att jag verkar vara mer skeptisk än tidigare >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det var alldeles uppenbart att trovärdigheten i den uppgörelse som träffades undergrävdes av att Papandreou åkte hem och utlyste en folkomröstning, vilket nu förefaller ha lett till att hans regering har underminerats.

Jag rekommenderar att ni läser brevet från Berlusconi, även om det inte finns översatt annat än till engelska. På tre sidor förklaras att Italien är Europas näst starkaste ekonomi, efter Tyskland. Han har störst primärsaldo, så han är starkast och mest konkurrenskraftig. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< På s. 12 eller 13 nämns att man ska göra något som faktiskt påverkar inkomster och utgifter. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

EFSF skulle nog inte ha några svårigheter om man inte var orolig för Italien eller det europeiska banksystemet. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Margareta Sandstedt använder ett adekvat ordval när hon talar om vilka som riskerar att sitta mest i skiten. Det är den realistiska beskrivningen av vad vi riskerar att hamna i. De länder som står närmast Grekland är de sydeuropeiska. Det är Portugal, Spanien och Italien som är under starkt tryck. Vi ser att räntedifferenserna rör sig väldigt snabbt. Bara sedan toppmötet har den italienska räntedifferensen ökat med 100 punkter >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag delar den bedömning som Margareta Sandstedt gör. Det är de länderna som sitter i skiten och som riskerar att åka djupt ned i den. Det ser annorlunda ut i Nordeuropa. Det lär nog förbli stökigt en tid.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Kanslichefen erbjuder nämnden att få Berlusconi-brevet utsänt. Det kommer så småningom.

Anf. 23 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Man kan naturligtvis diskutera vad som är frivilligt eller inte. Grekland har bokstavligen pistolen mot pannan med den här texten. Det är inte mycket att välja på; det är bankrutt eller detta. Jag tycker inte att det är rätt att i detalj föreskriva hur man ska upphäva kollektivavtal; det är faktiskt det man gör i rådsslutsatserna. Det kan vi som parti aldrig stödja.

För övrigt anser jag att valutaunionen bör upplösas.

Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag ska inte gå in i någon lång polemik med Jonas Sjöstedt.

Jag har fört den här diskussionen med mina spanska och portugisiska kolleger. De anser att de har fått stöd från EU för det som deras parlament och regeringar har valt att föreslå. Det är en rätt avgörande distinktion: Backar EU upp något som man själv vill göra, eller tvingar man på landet något? Det måste man värdera. Har man bett om stöd för de åtgärder man vidtar eller är det påtvingat? Jag uppfattar att det som har varit EU:s krav är konkurrenskraft, inte specifika åtgärder.

Anf. 25 EVA-LENA JANSSON (S):

Herr ordförande! Jag har en fråga till Anders Borg. Du nämnde något eventuellt FN-förslag. Kan du utveckla det?

Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det franska ordförandeskapet valde att starta arbetsgrupper som skulle ledas av andra europeiska länder för att få ett bredare förankringsarbete på plats. Storbritannien har tagit fram en arbetsgruppsrapport om hur G20-processen ska förhålla sig till FN, olika FN-organ, Världsbanken och annat.

Vi kan ta en särskild diskussion om det vid ett annat tillfälle. Jag kan naturligtvis se till att rapporten kommer över till er. Vi tror att rapporten är offentlig och återkommer med ett underlag för en sådan diskussion.

Anf. 27 BO BERNHARDSSON (S):

Jag skulle vilja följa upp frågan om bankakuten. Anders Borg säger att om euroländerna bygger upp en egen bankakut, vilket är troligt, är det att beklaga. Jag kan delvis förstå det ur ett Europaperspektiv när det gäller delaktighet. Om det skulle inträffa, om man nu kan renodla det, är det då en ekonomiskt svagare lösning och ett sämre utfall än om alla 27 är involverade, och i så fall varför?

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Och varför kan den inte vara öppen för dem som är willing?

Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (M):

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag ska ändå säga att det är klart att det är bättre om euroländerna gör en bankakut än att det inte blir någon bankakut. Det skulle vara bra för oss om euroländerna någorlunda effektivt kunde hantera sina bankproblem. Av EU-politiska skäl är det sämre, men samhällsekonomiskt vore det för Sveriges del naturligtvis att föredra om euroländerna gjorde så – detta framför att inget alls blir gjort.

Vi får se om Carl B Hamiltons frågeställning är möjlig: Är det i sådana fall öppet för länder att ansluta sig? Vi får naturligtvis föra en diskussion med andra EU-10-länder och se vilka av dem som kan vara intresserade.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Hur är det med formfrågan avseende punkt 8? Om jag förstått det rätt ska inget beslut fattas på det här mötet. Det kommer skriftligt senare som en A-punkt. Är det så?

Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (M):

Ja, och vi röstar inte.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Just det. Det är en fråga för de 17.

Anf. 33 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag hamnade nu lite grann i beråd. Jag antar att det inte går att anmäla avvikande mening avseende rådsslutsatserna. Som förslaget ser ut när det gäller Grekland kan vi inte ställa oss bakom dem.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Det är riktigt uppfattat av Jonas Sjöstedt.

Anf. 35 ULF HOLM (MP):

Ordföranden nämnde att det här sedan kommer på A-punktlistan. Det betyder väl att även om det är på A-punktlistan har Sverige inte rösträtt. Det är väl så det ska uppfattas? Okej.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att det är helt klart var Jonas Sjöstedt står i frågan – med eller utan avvikande mening.

Jag sammanfattar att det avseende punkt 6 finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta diskussionerna.

Detsamma gäller punkt 7.

Punkt 8 är för oss att betrakta som en informationspunkt och som en beslutspunkt för EU-17. Jag finner att jag uppfattat situationen korrekt.

Vi går till punkt 9, Ekonomisk styrning. Det är en beslutspunkt.

Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det gäller systemet med tidig varning, early warning system, beträffande makroekonomiska obalanser som nu ska komma upp till diskussion. Kärnfrågan är hur man ska se på bytesbalansproblematiken.

Det förslag som nu föreligger har stött på motstånd framför allt från Tyskland som anser att det är orimligt att länder med stora bytesbalansöverskott utsätts för den här typen av granskningar och potentiellt för euroländerna också sanktioner.

Sverige har under de senaste tio åren inte varit i närheten av det här intervallet – ett minus på 4 procent. Jag tror att vi i genomsnitt legat på runt 7 eller 8 procents bytesbalansöverskott under de senaste tio åren – 6,7 procent i snitt eller något sådant.

För Sverige skulle det väl betyda att vi alltid skulle få varningar för ett för stort bytesbalansöverskott. Naturligtvis kommer vi också att få mer adekvata varningar. Det gäller då att vi har för hög privat skuldsättning och för snabb ökningstakt i fråga om våra huspriser.

Vi anser att detta också belyser svårigheter med att på det här sättet ha bytesbalansöverskott som indikator. Ska vi minska den privata skuldsättningen och motverka stigande fastighetspriser är det åtgärder som rimligen inte leder till annat än kanske till och med stigande bytesbalansöverskott. Ska vi minska bytesbalansöverskottet har vi två vägar att gå, antingen att föra en mer expansiv ekonomisk politik, vilket rimligen betyder större skuldsättning, eller att undergräva vår konkurrenskraft.

I grund och botten återspeglar bytesbalansen ett lands långsiktiga konkurrenskraft. Sedan har vi naturligtvis också demografin. Demografin kan vi inte göra något åt, utan det handlar då om att vi har för välutbildade människor, för hög kapitalstock, för produktiv industri, för mycket infrastruktur och alldeles för mycket forskning och sådant. Det är lite svårt att se vilka slutsatser man drar av det.

Det är väldigt lätt att se vilka slutsatser ett land med stora underskott ska dra. De ska förstärka sin konkurrenskraft, vara mer försiktiga med sin skuldsättning och se till att bli mindre beroende av kortsiktigt hett kapital.

Vilka operativa slutsatser man ska dra i vårt fall till exempel är inte lika uppenbart. Jag bara noterar att det är en helt annan situation när det gäller Kina. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Såvitt jag förstår har vi i Sverige, jämfört med de flesta andra EU-länderna, både trygghetssystem och pensionssystem. Det där har vi redan på plats. Till och med Bo Bernhardsson får väl hålla med om att vi har ett visst mått av social trygghet kvar i Sverige, åtminstone jämfört med Kina.

Vi kommer här att ge stöd till Tyskland. Vi anser inte att detta med bytesbalansöverskott är ett stort problem.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Får jag med finansministern ta upp en annan sak? När det gäller hur man ska hantera de här indikatorerna står det att kommissionen en gång om året ska göra en ekonomisk tolkning av eventuella varningsflashar och bedöma om ett land ska hamna i så kallad excessive imbalance procedure.

Man introducerar här rätt mycket frågan om bedömningar, om vad någon, kommissionen, ska säga. Men nu har vi lite dålig erfarenhet av likabehandling. Det vore väl, menar jag, ganska viktigt om Sverige till exempel tog upp att man, om man nu inför inte bara mekaniska index, gränsvärden och så utan också bedömningar, måste lägga mycket mer krut på att det sker på ett neutralt och objektivt sätt.

Anf. 39 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag skulle vilja haka på det som Carl B Hamilton sade och ge honom mitt fulla stöd. EU-kommissionen har haft lite problem med en del av hanteringen av det här krisförloppet.

Jag tolkar finansministern så att vi från Sveriges sida, om vi får varningar avseende att vi har för stora bytesbalansöverskott, kommer att negligera dem. Att vi inte tycker att det här regelverket är rimligt är väl en rimlig tolkning av det som finansministern säger. För mig stärker det slutsatsen att det hade varit bäst att förbehålla det för euroländerna. På

något sätt kan man förstå logiken för euroländerna som är låsta av en valutaunion, men det är svårt att se varför vi över huvud taget ska omfattas av det regelverket.

Anf. 40 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Om man nu ska ha en sådan här mätning när det gäller medlemsstaterna kan vi inte ställa oss bakom att den ska vara bara för några få intressenter. Vi ser i stället en möjlighet till en offentlig mätning, så vi anmäler avvikande mening.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Mätningen är väl offentlig?

Anf. 42 Finansminister ANDERS BORG (M):

Den ska bli offentlig.

Anf. 43 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

I rådsslutsatserna står det bara om speciella intressenter. Policy makers och stake holders nämns. Jag tror att det framgår under punkt 11 i rådsslutsatserna.

Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag delar naturligtvis Carl B Hamiltons och Jonas Sjöstedts bedömning att det är väldigt viktigt att understryka att detta inte får bli godtyckligt och att det inte kan vara så att länder behandlas olika beroende på ländernas storlek och så. Nyckeln här måste vara att ett regelverk är på plats.

Jag förstår varför oron dyker upp. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Som i alla andra sammanhang tycker jag, apropå vad Jonas Sjöstedt säger om huruvida vi tänker negligera de här råden, att vi naturligtvis aldrig ska göra det. Men vi ska tillämpa dem med omdöme. Det omdömet är det vi utövar i Sveriges riksdag och i Sveriges regering.

Det är klart att vi har all anledning att ta varningar för att vi har för höga fastighetspriser eller för snabb lånetillväxt på stort allvar och överväga med vilka åtgärder det ska följas upp. Om vi får kritik för bytesbalansöverskott får vi förstås jobba oss igenom den frågan och se i vilken utsträckning det finns något att ta ad notam. Jag tror – det är min grundhållning – att man måste hantera den här typen av varningssystem med omdöme, och det omdömet måste i sådana här sammanhang ligga nationellt.

Vi vidhåller vår uppfattning att det är offentligt men att det är särskilt viktigt för olika typer av policy makers. Vi kan återkomma med ett litet skriftligt underlag på den punkten så att det inte råder någon oklarhet om det och så att vi har det berett i god ordning.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens position under punkt 9 om ekonomisk styrning.

Vi går vidare till punkt 10 om Durban.

Anf. 46 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ursäkta, Carl B, men som vanligt avviker vi när det gäller ekonomiska styrmedel.

Anf. 47 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag lovar att bjuda på färta när du, Jonas, inte anmäler avvikande mening.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Det blir billigt.

Jonas, ska jag sammanfatta det så att du här har gett uttryck för innehållet i er avvikande mening? Ja.

Med den avvikande meningen under punkt 9 finner jag att det finns stöd för regeringens position.

Vi går över till punkt 10 om klimatfinansiering.

Anf. 49 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det gäller rådsslutsatser om snabbstartsfinansieringen. Som underlag för det finns det en rapport om vilka resurser som de olika medlemsländerna har ställt till förfogande. Den rapporten görs inför FN:s klimatmöte i Durban. Den har en alldeles uppenbar nackdel ur svensk synvinkel, nämligen att länder och deras bidrag inte öppet redovisas. Det beror naturligtvis på att somliga länder inte är så väldigt angelägna om att ge bidrag.

Jag kan nämna att Sverige har det största EU-bidraget per capita av alla länder. Vi har så att säga lovat mest av alla, och vi har redan visat att vi gör mer än vad vi lovat. Det kan vara värt att notera. Jag tror att det är fem länder som helt har vägrat att redovisa vad de gör för snabbfinansiering, vilket naturligtvis är besvärligt.

Vi har fått in skrivningar om vikten av att alla EU-länder levererar sina totala åtaganden. Det kommer jag naturligtvis att argumentera för. Jag inser att vi i de här arbetena får acceptera att en del arbetsformer ter sig främmande för svenskar. Det vore rimligt att man de facto kunde presentera listor över exakt vad olika länder har gjort så att det gick att se vilka som uppfyller sina åtaganden och inte. Det anses dock vara extremt känsligt och skulle leda till väldigt svåra processer.

Anf. 50 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag har en synpunkt här. Tidigare när vi diskuterat Durban har vi varit kritiska till att Kina skulle vara ett av de länder som får tillgång till klimatfinansiering. Vi kan inte anse att Kina längre är ett utvecklingsland eftersom det går väldigt snabbt framåt.

Man kan tycka att det vore dags för oss att ha en utförlig debatt om ifall inte millenniemålet ska förgrönas mer och all miljöfinansiering kunna räknas in i biståndet.

Dessutom skulle det vara bra om någon tog upp frågan om fördelningsnyckel för EU-27. I övrigt har vi inga invändningar under denna punkt.

Anf. 51 PYRY NIEMI (S):
Herr ordförande! Vi har tidigare anmält avvikande mening i frågan. Vi vidhåller den.

Anf. 52 ULF HOLM (MP):
Också vi har anmält avvikande mening under denna punkt och vidhåller den. Bland annat tycker vi att det här ska gå utanför biståndsbudgeten; det är väldigt viktigt.

Jag vet inte om det nu kommit in uppgifter. I dokumentet från den 24 oktober, utkastet till rådets slutsatser, saknas siffror, och så är det kanske fortfarande. Jag ser att finansministern nickar. Det är synd, för därmed kan vi inte ha några synpunkter på siffrorna. Det hade vi annars säkert haft.

Anf. 53 JONAS SJÖSTEDT (V):
Ordförande! Vi vidhåller också den avvikande meningen som går ut på additionalitet utöver enprocentsmålet i statsbudgeten vad gäller biståndet. Som det ser ut går merparten av Sveriges CDM-åtgärder till Kina. En del av dem är av ganska tvivelaktig kvalitet, men vi är i alla fall med och finansierar vindkraft som man har byggt. Det är en annan debatt.

Anf. 54 Finansminister ANDERS BORG (M):
Låt mig påpeka att det i detta fall inte har funnits en fördelningsnyckel på det sätt som vi normalt har och att det är beroende på bnp eller något annat. Det är helt enkelt så att olika länder själva har fått ange vad de vill göra. Skälet till att Sverige bidrar mest av alla är naturligtvis för att det är det vi vill göra. Vi räknar på det sätt som man ska göra, det vill säga att detta är utöver de 0,7 procent som anges i underlagen.

Låt oss vara tydliga med att svensk bruttonationalinkomst har vuxit så pass mycket att det svenska biståndet i nominella termer närmast har exploderat under senare år. I den meningen är det verkligen nya pengar som strömmar in i biståndsbudgeten.

Jag delar inte Margareta Sandstedts och Jonas Sjöstedts bedömning att det är bekymmersamt att hjälpa Kina med att bygga ut deras energisektor. Kina är ett land som är många olika saker. Det finns delar som är högt utvecklade där människor har en relativt god levnadsstandard. Men det finns betydande delar av Kinas inland som är väldigt outvecklade. Om vi via Världsbanken och andra organ kan bidra till att de får en mer miljövänlig utbyggnad av energisektorn måste det rimligen vara ett effektivt sätt att minska de globala klimatutsläppen.

Det är nog fortfarande så att vi i Kina per krona klarar av att vidta motsvarande fem gånger så stora klimatåtgärder som vi gör här hemma i Sverige. Givet att kostnadsfördelningen ligger på ungefär den nivån tycker jag att det är väl motiverat att vi gör insatser även i Kina.

Anf. 55 ORDFÖRANDE:
Då gör jag en sammanfattning. Det finns tre avvikande meningar – från Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet. I övrigt finns det stöd för regeringens position under punkt 10.

Anf. 56 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag vill informera nämnden lite ad hoc-mässigt. Sedan kan vi återkomma i mer ordnade former om det visar sig att det blir påkallat.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Det är väl ganska viktigt att detta inte uppfattas som att de tio länderna slår sig ihop under brittiskt ledarskap, eller någon annans för den delen. Jag tycker att det är bra att finansministern informerar oss om detta, men det är viktigt att det inte uppfattas som en konfrontatorisk konstellation som samlas kvällen innan.

Anf. 58 ULF HOLM (MP):

Jag undrar om EU-kommissionen deltar i dessa middagar. Kommissionen deltar ju i eurogruppens middagar.

Anf. 59 Finansminister ANDERS BORG (M):

I eurogruppen deltar såväl kommissionen som ECB. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under Övriga frågor och tackar finansministern med medarbetare för i dag.

Innehållsförteckning

1 § Ekonomiska och finansiella frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M).....	1
Anf. 3 JONAS SJÖSTEDT (V).....	2
Anf. 4 ULF HOLM (MP).....	2
Anf. 5 FREDRIK OLOVSSON (S)	3
Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M).....	3
Anf. 7 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (M).....	4
Anf. 9 ULF HOLM (MP).....	5
Anf. 10 MARGARETA SANDSTEDT (SD)	5
Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M).....	5
Anf. 12 ULF HOLM (MP).....	6
Anf. 13 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (M).....	6
Anf. 15 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (M).....	7
Anf. 17 BO BERNHARDSSON (S).....	7
Anf. 18 JONAS SJÖSTEDT (V).....	8
Anf. 19 ULF HOLM (MP).....	9
Anf. 20 MARGARETA SANDSTEDT (SD)	9
Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (M).....	9
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 23 JONAS SJÖSTEDT (V).....	10
Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (M).....	11
Anf. 25 EVA-LENA JANSSON (S).....	11
Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (M).....	11
Anf. 27 BO BERNHARDSSON (S).....	11
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (M).....	11
Anf. 30 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (M).....	12
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 33 JONAS SJÖSTEDT (V).....	12
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 35 ULF HOLM (MP).....	12
Anf. 36 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (M).....	12
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 39 JONAS SJÖSTEDT (V).....	14
Anf. 40 MARGARETA SANDSTEDT (SD)	14
Anf. 41 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 42 Finansminister ANDERS BORG (M).....	14
Anf. 43 MARGARETA SANDSTEDT (SD)	14
Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (M).....	14
Anf. 45 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 46 JONAS SJÖSTEDT (V).....	15
Anf. 47 Finansminister ANDERS BORG (M).....	15
Anf. 48 ORDFÖRANDEN	15

Anf. 49	Finansminister ANDERS BORG (M)	15	2011/12:9
Anf. 50	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	15	7 november
Anf. 51	PYRY NIEMI (S)	16	<hr/>
Anf. 52	ULF HOLM (MP)	16	
Anf. 53	JONAS SJÖSTEDT (V)	16	
Anf. 54	Finansminister ANDERS BORG (M)	16	
Anf. 55	ORDFÖRANDEN	17	
Anf. 56	Finansminister ANDERS BORG (M)	17	
Anf. 57	ORDFÖRANDEN	17	
Anf. 58	ULF HOLM (MP)	17	
Anf. 59	Finansminister ANDERS BORG (M)	17	
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	17	